

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201972
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718201972.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkyne: T. F., rod. F. (predtým Z.), nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale Z., L. E. č. XXXXX/XX, toho času XXXX B. XXX, XXX XX M., štát R., USA, zastúpená splnomocneným zástupcom PUKAJ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Hviezdoslavovo námestie č. 1661, IČO: 53 029 623, proti žalovanému: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ul. E. a C. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Mário Buksa, právne služby, s.r.o, so sídlom Martin, ul. Červenej armády č. 1, IČO: 36 862 819, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21C/28/2018-229 zo dňa 23. januára 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 21C/28/2018-229 zo dňa 23.01.2020 rozhodol, že žaloba o určenie, že zmluva o pôžičke, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 28.04.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone, spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou N 104/2014, NZ 16271/2014 dňa 29.04.2014 sú neplatné, sa zamietá (výrok I.). Žaloba o určenie, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 09.05.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone, spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou N 112/2014, NZ 17654/2014 dňa 12.05.2014 sú neplatné, sa zamietá (výrok II.). Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou, ktorá bola doručená dňa 29.05.2018 žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 28.04.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou (N 104/2014, NZ 16271/2014) zo dňa 29.04.2014 sú neplatné. Zároveň žiadala, aby súd určil, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 09.05.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou (N 112/2014, NZ 17654/2014) zo dňa 12.05.2014 sú neplatné. Žalobkyňa tvrdila, že záväzok žalovaného zo zmlúv o pôžičke poskytnúť jej pôžičku vo výške 60.000 eur a vo výške 120.000 eur nebol reálne splnený a exekučné konania vedené proti žalobkyni (na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Er/2068/2014 a sp. zn. 18Er/3201/2014) stratili zákonný podklad. Podľa nej sporné zmluvy o pôžičke sú absolútne neplatné a ich neplatnosť nastáva priamo zo zákona. Z týchto dôvodov ona žalovanému v exekúcii vymáhané peniaze nezaplatila, pretože peniaze na základe zmlúv o pôžičkách jej poskytnuté neboli. Žalovaný v rámci vyjadrenia uviedol, že predpokladom určenia platnosti či neplatnosti právneho úkonu je danosť naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Naliehavosť právneho záujmu je daná vtedy, ak neexistuje iný prostriedok právnej ochrany dotknutého účastníka. Poukázal na to, že žalovaná

sa v exekučných konaniach, ktoré sú voči nej vedené na základe notárskych zápisníc od roku 2014 nijakým spôsobom nebránila a voči exekúcii nepodala ani námietky a v jednom prípade sa s exekútorom dohodla na splatení dlhu splátkami. Súd pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka a § 137 písm. c/ a d/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Podľa súdu žalobca nepreukázal, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v súdnej veci vyplýva z osobitného predpisu, a preto naliehavý právny záujem musí preukázať. Naliehavý právny záujem na rozhodnutí o určení neplatnosti zmlúv o pôžičke a súvisiacich notárskych zápisníc žalobca netvrdil a ani nepreukázal. Súd preto žalobu zamietol. Sporné zmluvy o pôžičke obsahujú záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky a záväzok dlžníka peňažné prostriedky v dohodnutej lehote vrátiť. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami je sporné, či žalovaný žalobkyňi pôžičku poskytol a či žalobkyňi vznikla povinnosť pôžičku vrátiť a v akej výške. Odpoveď na túto otázku je možné vyriešiť v spore o zaplatenie dlžnej sumy zo zmlúv o pôžičke. V tomto spore súd musí prejudiciálne doriešiť aj otázku platnosti zmlúv. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 C. s. p. a žalovanému, ktorý úspešne bránil svoje právo priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a to s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ C. s. p.

Nestotožnila sa s tvrdeniami súdu, pritom mala za to, že tento úplne povrchným spôsobom bez akejkoľvek právnej úvahy zamietol žalobu, pričom poukázal na okolnosti a skutočnosti, ktoré sú právne irelevantné, dokonca právne absurdné. V bode 1/ označenom „K požiadavke preukázania naliehavého právneho záujmu“ uviedla, že na základe výpovede žalovaného v konaní vedenom vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva PZ v Žiline pod č. k. ČVS:KRP-166/2-VYS-ZA-2014 a to ohľadom ním podaného trestného oznámenia pre obzvlášť závažný zločin podvodu a to po náležitom poučení je zrejmé, že peniaze jej neboli poskytnuté tým spôsobom ako predpokladajú zmluvy o pôžičke a notárske zápisnice. V oboch zmluvách sa uvádza, že peniaze boli poskytnuté pred podpisom zmluvy v hotovosti, pričom sám žalovaný tvrdil, že sa tak stalo až po podpise zmlúv a notárskych zápisníc (teda s niekoľkodňovým odstupom) a peniaze odovzdal úplne inej osobe ako jej (dlžníčke). Keďže zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, kedy pre jeho vznik nie je rozhodujúci podpis zmluvy, ale okamih odovzdania peňazí dlžníkovi veriteľom. Pretože k odovzdaniu peňazí dlžníkovi (jej ako žalobkyňi) nedošlo pred podpisom zmluvy, teda reálne zmluva o pôžičke nevznikla, následne nemohol byť uznaný dlh na základe notárskych zápisníc. Podľa žalobkyne je nepochybné, že v čase podpísania notárskych zápisníc nebola odovzdaná suma vyplývajúca zo zmlúv o pôžičke. Vzhľadom na charakter zmlúv o pôžičke, ktoré vznikajú až odovzdaním finančných prostriedkov, ktoré sú ich predmetom, nemožno notárskou zápisnicou uznať dlh, ktorý dokonca ešte ani nevznikol, nie len že bol ešte v čase uznania dlhu, dlh zo zmlúv o pôžičke nesplátný. S poukazom na ustálenú súdnu prax, ktorá jednoznačne hovorí o tom, že uznať dlh na základe notárskych zápisníc s exekučným titulom je možné, až vtedy, keď dlh je splatný, je potom rozhodnutie súdu úplne mimo zákonnú rovinu, v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti žalobkyňa vytýkala súdu, že nevysvetlil svoje odbočenie od zákona a ustálenosti. Z daného dôvodu považovala súdne rozhodnutie za nepreskúmateľné nakoľko by malo byť riadne odôvodnené. Ako je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia súdu, názor a odôvodnenie rozhodnutia je iba v piatich odsekoch na necelej polovici piatej strany rozhodnutia. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa základné požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Podľa žalobkyne súd opätovne poukázal na ustanovenia týkajúce sa exekúcií a neodôvodnil svoje rozhodnutie, prečo sa nedržal intencií predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a prečo poukázal na ustanovenia Exekučného poriadku. Predložila judikát v obdobnej veci, kde Okresný súd Prievidza rozhodoval rovnako o neplatnosti zmluvy o pôžičke a ktoré rozhodnutie bolo ako vecne správne v celom rozsahu potvrdené Krajským súdom v Trenčíne v konaní sp. zn. 19Co/49/2011. Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mala žalobkyňa za to, že naliehavý právny záujem je daný, keďže neexistuje a neexistoval iný zákonný prostriedok ako zvrátiť exekúciu vedenú voči jej osobe. Jedine súdnym rozhodnutím, kde na základe súdneho rozhodnutia budú určené notárske zápisnice za neplatné, ona sa môže domôcť spravodlivého a zákonného postupu. V bode 2/ odvolania označenom „K tomu, že platnosť zmluvy o pôžičke sa má riešiť ako prejudiciálna otázka v spore o zaplatenie zo zmlúv“ žalobkyňa podotkla, že súd iba v troch vetách na piatej strane odôvodnenia uviedol, že platnosť zmluvy o pôžičke sa má riešiť ako prejudiciálna otázka v spore o zaplatenie zo zmlúv o pôžičke. Podľa nej je nepochopiteľné takéto odôvodnenie, keďže ona sa nemôže domáhať zaplatenia finančných prostriedkov vyplývajúcich zo zmlúv o pôžičkách, keďže vystupuje na strane dlžníka a žalovaný ako veriteľ uplatnil svoj nárok priamo v exekučnom konaní, keďže boli podpísané (neplatné) notárske zápisnice. Kládla preto otázku, v akom konaní o zaplatenie to má riešiť, keď žiadne

také konanie nebolo a ani nemá ho ako vyvolať, keďže je na strane dlžníka. Uvedené tvrdenie súdu by bolo podľa žalobkyne akceptovateľné iba za predpokladu, že veriteľ, teda žalovaný, by sa domáhal zaplata, resp. vrátenia pôžičiek s tým, že ona ako dlžníčka by namietla platnosť zmlúv. V danom prípade je potom možné žalovať iba to, či notárske zápisnice (ako aj zmluvy o pôžičke) sú platné alebo nie sú platné. Iný postup neexistuje. V bode 3/ odvolania označenom „K procesnému postupu prvostupňového súdu“ žalobkyňa uviedla, že tento bol jedinečný a v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Ako je možné aj zo zvukovej nahrávky počuť súd postupoval neštandardne, keď si vypočul názor na vec obidvoch účastníkov konania a potom poslal účastníkov konania mimo pojednávacieho miestnosti za účelom porady súdu vo veci vyhlásenia rozsudku. Účastníkom konania nebol poskytnutý štandardný priestor, návrhy na dokazovanie, záverečné reči a pod. Mala tak za to, že postupom súdu bolo vážnym spôsobom zasiahnuté do civilného procesu, na základe ktorého bolo závažným spôsobom porušené jej právo na spravodlivý súdny proces.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

5. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 29.05.2018 žiadala, aby súd rozhodol tak, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi ňou a žalovaným dňa 28.04.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou (N 104/2014, NZ 16271/2014) zo dňa 29.04.2014 sú neplatné a taktiež zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 09.05.2014 a notárska zápisnica o tomto právnom úkone spísaná notárkou JUDr. Irenou Kolcunovou (N 112/2014, NZ 1765/2014) zo dňa 12.05.2014 sú neplatné. Mala za to, že obidve uvedené zmluvy o pôžičke a na ich podklade vyhotovené notárske zápisnice sú absolútne neplatné z dôvodu, že jej žalovaným neboli odovzdané peniaze, ktoré boli predmetom týchto zmlúv, tak ako to predpokladajú uvedené zmluvy o pôžičke a ani následné notárske zápisnice nemohli pre nedostatok absolútnej neplatnosti, tieto zmluvy zhojiť. Ona má preto na určení absolútnej neplatnosti uvedených právnych úkonov naliehavý právny záujem, lebo bez takéhoto určenia by bolo jej právne postavenie neisté. Navrhla preto tak ako bolo vyššie uvedené rozhodnúť.

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol. V odôvodnení rozsudku citoval ust. § 137 písm. c/, d/ C. s. p. a konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v súdnej veci vyplýva z osobitného predpisu, a preto naliehavý právny záujem musí preukázať. Naliehavý právny záujem na rozhodnutí o určení neplatnosti zmlúv o pôžičke a súvisiacich notárskych zápisnic žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami je sporné, či žalovaný žalobkyňu poskytol a či žalovanej (správne žalobkyňu - poznámka odvolacieho súdu) vznikla povinnosť pôžičku vrátiť a v akej výške. Odpoveď na túto otázku je možné vyriešiť v spore o zaplata dlžnej sumy zo zmlúv o pôžičke. V tomto spore súd musí prejudiciálne doriešiť aj otázku platnosti zmlúv.

7. Rozsudok okresného súdu odvolaním napadla žalobkyňa. Nakoľko odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), zaoberal sa pri posudzovaní veci iba podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní žalobkyne a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

8. V bode 3/ odvolania namietala procesne nesprávny postup súdu (nesprávnu procedúru pojednania veci). Odvolací súd oboznámia sa s obsahom spisu, najmä zápisnicou o pojednávaní zo dňa 23.01.2020 ako i zvukovou nahrávkou konštatuje, že okresný súd vo veci náležite postupoval. Po vyjadreniach účastníkov v znení ako títo nadiktovali svoje vyjadrenie vyzval súd sporové strany, aby navzájom zhrnuli svoje vyjadrenia a vyjadrili sa k dokazovaniu a právnej stránke veci a to v zmysle ust. § 182 C. s. p. Súd dal síce priestor na tzv. záverečné reči, ale pokiaľ žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného zástupcu v rámci tejto navrhla doplniť dokazovanie, okresný súd sa jej dôkazným návrhom zaoberal a o ňom aj na pojednávaní rozhodol a následne vyhlásil dokazovanie za skončené.

V postupe okresného súdu preto odvolací súd nevzhladol pochybenie spočívajúce v odňatí práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

9. V bode 1/ a 2/ odvolania žalobkyňa reagovala na požiadavku súdu ohľadom nepreukázania naliehavého právneho záujmu poukazujúc hlavne na okolnosti týkajúce sa neodovzdania peňazí dlžníkovi a teda jej osobe a teda k tomu, že pôžičky reálne nevznikli a preto ani notárskou zápisnicou nemožno uznať dlh, ktorý ešte ani nevznikol. Mala za to, že naliehavý právny záujem je daný, keďže neexistuje a neexistoval iný zákonný prostriedok ako zvrátiť exekúciu voči jej osobe.

10. Vzhľadom na nový prístup k posudzovaniu procesnej prípustnosti určovacej žaloby po prijatí nového procesného kódexu a to Civilného sporového poriadku s účinnosťou od 01. júla 2016 je potrebné tejto otázke venovať zvýšenú pozornosť hneď po začatí konania a túto dôsledne a komplexne posúdiť s ohľadom na navrhovaný určovací petít a to nielen vo vzťahu existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ale aj ďalších skutočností vyžadovaných zákonom na prípustnosť určovacej žaloby (§ 137 písm. c/ veta za bodkočiarkou, písm. d/ C. s. p). Primárnou otázkou je tak samotná procesná prípustnosť podanej žaloby na určenie, z čoho vychádzal pri svojom rozhodovaní aj súd prvej inštancie. Námietku žalobkyne v tomto smere ohľadom nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia pretože nebolo riadne odôvodnené nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia bolo totiž zrejmé, že sa okresný súd zaoberal žalobou z hľadiska jej posudzovania v zmysle ust. § 137 písm. c/ a písm. d/.

11. Podľa ust. § 137 C. s. p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a/ splnení povinnosti, b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Pôvodná právna úprava zakotvená v Občianskom súdnom poriadku neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti. Právna teória v tejto otázke nebola jednotná. Prevažovali názory, že žalobca na určenie právnej skutočnosti je prípustný iba za predpokladu, že jej prípustnosť vyplýva *in concreto* z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V praxi sa však žaloby na určenie právnej skutočnosti (zvyčajne) pripúšťali vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem.

13. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napríklad, že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca alebo niekto iný. Z opísaných dôvodov nová právna úprava C. s. p. pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva).

14. V danej veci sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmlúv o pôžičke, čiže určenia právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C. s. p.), ktorá však z osobitného právneho predpisu nevyplýva.

15. Pokiaľ ide o uplatňovanie žaloby o určenie neplatnosti zmlúv o pôžičke s poukazom na ust. § 137 písm. c/ C. s. p. je potrebné uviesť, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý chápeme tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať (iba že právny záujem „vyplýva z osobitného predpisu“). Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnuť dôkazy.

16. Odvolací súd k poukazovaniu žalobkyne na danosť naliehavého právneho záujmu keďže neexistuje a neexistoval iný zákonný prostriedok ako zvrátiť exekúciu voči nej a teda len súdnym rozhodnutím na základe ktorého budú určené notárske zápisnice za neplatné odvolací súd uvádza, že pri spochybňovaní ohľadom odovzdania peňazí jej zo strany žalovaného mohla sa domáhať určenia, že právo zo zmlúv o pôžičke neexistuje (určenia neexistencie dlhu). Dôvodom je, že ohľadom zmlúv o pôžičkách prebiehajú exekúcie, v ktorých sú exekučnými titulmi práve notárske zápisnice v rámci, ktorých žalobkyňa uznala svoj záväzok z uzavretých zmlúv o pôžičkách, zaviazala sa ich zaplatiť do určenej lehoty a súhlasila s vykonateľnosťou notárskych zápisníc. S názorom okresného súdu, že platnosť zmlúv o pôžičke sa má riešiť ako prejudiciálna otázka v spore o zaplatenie zo zmlúv o pôžičkách sa odvolací súd nestotožnil. Súhlasí so žalobkyňou v tom, že ona vystupuje ako dlžník, preto sa nemôže domáhať zaplatenia peňažných prostriedkov zo zmlúv o pôžičkách a žalovaný ako veriteľ si nárok uplatnil priamo v exekučnom konaní. Uvedené však na vyššom uvedenom závere odvolacieho súdu nič nezmenilo.

17. Žalobkyňa žiadala žalobou určiť za neplatné vyslovene aj notárske zápisnice o tomto právnom úkone.

18. Právna úprava notárskej zápisnice sa nachádza v zákone č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 3 Notárskeho poriadku zápisnice, osvedčenia a iné listiny vyhotovované pri notárskej činnosti a pri činnosti podľa odseku 2 (ďalej len „notárska listina“) a ich osvedčené odpisy sú verejnými listinami.

Notársky poriadok za listiny, vyhotovované v rámci notárskej činnosti, považuje aj notárske zápisnice o právnych úkonoch (§ 46 a nasl. Notárskeho poriadku). Ak obsahujú všetky náležitosti uvedené v § 47 Notárskeho poriadku, majú povahu verejnej listiny. To znamená, že ak listina vyhotovená notárom nespĺňa čo i len jedinú stanovenú náležitosť, nie je listinou v tomto zákone ustanovení uvedenou, t.j. nie je listinou verejnou, so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami. Pokiaľ zákon vyžaduje pre určitý právny úkon formu notárskej zápisnice, nesplnenie niektorej z predpísaných náležitostí, má vždy za následok neplatnosť právneho úkonu (nie neplatnosť notárskej zápisnice). Ak nemá niektorú náležitosť notárska zápisnica obsahujúca súhlas dlžníka s vykonateľnosťou jeho záväzku voči veriteľovi, takáto listina nie je exekučným titulom (listina ani v tomto prípade nie je neplatná).

Z uvedeného je zrejmé, že Notársky poriadok nepozná v prípade nedodržania niektorej obsahovej náležitosti notárskej zápisnice (prípadne, ak právny úkon formou notárskej zápisnice, bol urobený v rozpore so zákonom), ako právny následok jej neplatnosť. Rovnako ani hmotné právo (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník) nemá zákonné ustanovenia, ktoré by upravovali platnosť notárskej zápisnice. V hmotnom práve sa nachádzajú len ustanovenia, ktoré upravujú platnosť právneho úkonu. Treba zdôrazniť, že ak je právny úkon urobený v podobe notárskej zápisnice, ide naďalej o právny úkon, ktorý však treba považovať za úkon vykonaný kvalifikovanou formou. Právny úkon spísaný v podobe notárskej zápisnice si teda nie je možné zamieňať so samotnou notárskou zápisnicou ako verejnou listinou (z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 13/2006 zo dňa 25.09.2007).

19. Z vyššieho uvedeného možno vyvodiť, že nárok uplatnený žalobkyňou, ktorým sa domáhala aj určenia neplatnosti notárskych zápisníc napísaných notárom nemá oporu v notárskom poriadku a ani v hmotnom práve. Nie je tak možné sa domáhať neplatnosti samotnej notárskej zápisnice.

20. Ďalej odvolací súd uvádza, že vzhľadom na to, že dôvodom zamietnutia žaloby je jej procesná neprípustnosť (nesprávnosť) súd sa nemôže zaoberať podstatou veci (sporom nastoleným žalobou). Okresný súd preto nebol povinný zaoberať sa tým, či peniaze boli/neboli poskytnuté tým spôsobom ako predpokladajú zmluvy o pôžičke a teda či došlo k odovzdaniu peňazí dlžníkovi a teda žalobkyňi. Námietku žalobkyne v tomto smere považoval preto tiež za nedôvodnú.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovaného v spore (§ 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.).

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobkyňi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (v konaní sa k odvolaniu písomne nevyjadril), vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho

konania mu nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).